לקמן יח:], כ) לקמן
 כח:, ג) [שם כו:], ד) [לעיל
 ג:], כ) בפ״א נוסף: ונשא,
 נ־מ״לן, ז) וי״ג מחלה
 נועה [וכן להלן רש״לן,

הגהות הב"ח (מ) גפ' מטכסם לה נכשלאין: (ג) רש"י ד"ה והאמר רב יהודה וכו' ומותרת ללוי דאינה אחות:

מוסף רש"י

בכולן אני קורא בהן. בכל חמש עשרה עריות לכני לותם עם לים עליות דבפ"ק אפשר להן להיות שתי אחיות נופלות לשני אחין והאחת אסורה על זה מחין והחחת הסורה על זה משום אחת מכל העריות הללו ומותרת לזה והשניה אסורה על זה משום אומו לזה ומתוך כך נמלאו שתי אחיות מחייבמות ולא פגעו באחות זקוקה (לקמן כח:). כיון דבתו באונסין משכחת לה. בכתו מאנוסמו, כגון ראובן אנס אשה והוליד כת וכא שמעון ואנס אנוסת אחיו וחוליד בת ונישאו בת ראובן ובת שמעון ללוי יהודה אמי הציהן והכי הן
ייהודה אמי הציהן והכי הן
אחיות מן האס, בת שמעון
מותרת לראובן ובת ראובן
מותרת לשמעון ונמלאו
שמי אחיות מתייבמות וכן בת בתו וכן כולן ואע"ג דכל חמשה בבי דרישא שתי בנות של שני חחין החיות מן האם, שאי אפשר שנשא יבמתו שיש לה במ, לא מני בהו האסורה לה כו׳ הואל וכולן איסור שם בת הן (לקתון בח:). כיון דלר"ש הוא דמשכחת לה. האסורה לזה כדמפרש רב ספרא להמיה (שם). בפלוגתא לא

רבי שמעון. פליג באשת אחיו שלא היה בעולמו בפ' שני (לקמן דף יח:) ומלריך ליה חלילה ואפ״ה קתני לה במתני' דפטורה: ומשני **בנולד**ולבסוף ייבס לא פליג ר״ש. היכא דמת ראובן בלא בנים ועד שלא יבמה שמעון נולד לוי אחיהם ועודה זקוקה ליבם והיתה לו אסורה
בנפילה זו משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ויבמה שמעון ומת בלא בנים מודה ר״ש שאסורה ללוי הואיל ונאסרה עליו שעה אחת
בנפילה ראשונה. וכי פליג ר״ש בייבם שמעון את אשת ראובן ואח״כ נולד לוי ומת שמעון דהתם שרי ליה ר״ש לייבומי דלא נפלה לפניו

מכח ראובן אחיו שמת כבר ולא נאסרה עליו כלום שכשנפלה לפניו מכח שמעון שהיה בעולמו נפלה: והחמר ר' חושעית. בפ' שני (לקמן ית:): חלוק היה ר"ש אף בראשונה. בנולד ולבסוף ייבס: והאמר רב יהודה אמר רב. בפרק ד' אחין דתנןם ד' אחין שנים נשאו שתי אחיות ומתו הנשוחין את האחיות הרי אלו חולנות ולא מתייבמות לפי ששתיהן זקוקות לזה ושתיהן זקוקות לזה ואי נסיב האי קא פגע באחות זקוקתו ודמיא לאחות אשה בחייה וקתני התם היתה אחת מהן אסורה על האחד איסור ערוה כגון שהיתה חמותו או כלתו אסור בה ומותר באחותה דלאו אחות זקוקתו היא משום דהך ערוה היא ולא זקוקה ליה דרחמנא פטרה מיניה מדרשת עליה עליהף והשני אסור בשתיהן היתה השניה אסורה על

דפליגי ר"ש ורבגן וקתני בגולד ולבסוף ייבם לא פליג ר"ש והאמר "ה' אושעיא חלוק היה ר"ש אף בראשונה הא איתותב ר' אושעיא יוהאמר רב יהודה אמר רב וכן תני ר' חייא בכולן אני קורא בהן האסורה לזה מותרת לזה והאסורה לזה מותרת לזה ואחותה שהיא יבמתה חולצת או מתייבמת ורב יהודה מתרגם מחמותו ואילך אבל שיתא בבי ברישא לא מ"ם כיון דבתו באונסין משכחת

לשוט דרישא לא מ"ם כיון דבתו באונסין משכחת בנשואין לא משכחת לה בנשואין קמיירי באונסין לא קא מיירי ואביי מתרגם אף בתו מאנוסתו כיון דאשכוחי משכחת לה אי בעיא מן האונסין תהוי [אי בעיא מן הנשואין תהוי] אבל אשת אחיו שלא היה בעולמו לא מאי מעמא כיון דלר"ש הוא דמשכחת לה לרבנן לא משכחת לה בפלוגתא לא קא מיירי ורב ספרא מתרגם אף אשת אחיו משכחת לה בעולמו ומשכחת לה בשיתא אחים ואליבא דר' שמעון שלא היה בעולמו ומשכחת לה בשיתא אחים ואליבא דר' שמעון וסימניך

בתן מאנוסתו. 2"ל דשניהס אנוסות דאי אנסה ראוכן ושמעון נשאה א"כ לשמעון אסירי תרוייהו אחת משום בתו ואחת משום בת אשתו: באונסין דא קמיירי. דבכולן אני קורא בהן משמע ברגיל להיות: מושבחת דה בשיתא אחים. בפ' ארצעה אחין (לקמן ד' כמ.) פריך בחמשה נמי משכחת להו:

האפר ר' אושעיא מלוק
היה כ' שמעון אף
היה כ' שמעון אף
דמייר בחד אמא ולישני
יבט [ונולד לו אמ] אי
נמי בתרי [ולא יבט] ולא
מיד (ונולד לה אמ] דבא
מיד (ולא יבט] ולא
שמעון מודה בהא בדקאתר
לקמן (ית:) וייל דהא לא
מלינן למימר דהא בפ"ב
לקמן (ית:) וייל דהא לא
שלא היה בשל האומו אלא מייר
שלא היה בעולמו ולא מיירי
שלא היה בעולמו ולא מיירי
בכי האי גוונה:

השני איסור ערוה כגון שהיתה חמותו האסורה לזה מותרת לזה כגון רחל ולאה שתי אחיות ונפלו לפני לוי ויהודה רחל חמותו של לוי ולאה חמותו של יהודה רחל אסורה ללוי ומותרת ליהודה דלאו אחות זקוקתו היא דלאה לא זקוקה ליה דהא חמותו היא ולאה אסורה ליהודה ומותרת ללוי (ב) ואינה אחות זקוקתו דרחל לא זקוקה ליה דהא חמותו היא וקתני התם [לקמן כו_] זו היא שאמרו אחותה כשהיא יבמתה או חוללת או מתייבמת שתי אחיות שהן יבמות זו לזו שנשאו לשני אחין ונפלו לפני שני אחים או חוללות או מתייבמות ראויות לחליצה או לייבום וכגון שהיתה כל אחת אסורה על האחד איסור ערוה כדפרישית וקאמר רב יהודה בכולן ט"ו עריות אני קורא בהם משנה זו האסורה לזה מותרת לזה כו' כלומר אפשר להתקיים ומשכחת בכולן שיהו ב' אחיות נופלות לפני ב' אחים וזו אסורה לזה משום בתו וזו אסורה לזה משום בתו וכן בת בתו וכן כולן ותהא האסורה לזה מותרת לזה והאסורה לזה מותרת לזה ויתייבמו שתיהן אע"פ שהן שתי אחיות ולא אמרינן אחות זקוקתו היא. בתו לא משכחת לה אלא בתו מאנוסתו שאי אפשר לבתו של ראובן ובתו של שמעון להיות אחיות מן האם שהרי אשת ראובן שילדה לו בת וגירשה לא נישאת שוב לשמעון שגרושת אחיו היא אלא הכי משכחת לה ראובן אנם אשה וילדה לו בת וחזר שמעון ואנסס את אנוסת אחיו שמותרת לו דלא אסרה תורה אלא אשת אח על ידי קידושין וחזרה וילדה לו בת לשמעון הרי בם ראובן ובם שמעון אחיות מן האם ונישאו ללוי ויהודה אחי אביהן ומתו ונפלו לפני ראובן ושמעון בם שמעון מתייבמת לראובן דלאו אחות זקוקתו היא ובת ראובן לשמעון. וכן בת בתו של ראובן ובת בתו של שמעון שהיו אחיות מן האב ונישאו ללוי ויהודה. וכן בת בנו של ראובן [וכן בת בנו של] שמעון שהיו אחיות מן האם. וכן בת אשתו של ראובן ובת אשתו של שמעון שהיו אחיות מן האב כגון נחשון שנשא ב' נשים וילדו לו ב' בנות ותת נחשון ונישאו ב' נשיו לראובן ושמעון וב' בנותיו ללוי ויהודה ותתו לוי ויהודה בת אשת שמעון מתייבם לראובן ואחותה לשמעון. וכן בת בתה של אשת ראובן ובת בתה של אשת שמעון שהיו אחיות מן האב וכן בת בנה של אשת זה ושל אשת זה שהיו אחיות מן האם וכן חמותו של ראובן וחמותו של שמעון שהיו אחיות וכן אם חמותו וכן אם חמיו. וכן אחותו של ראובן מאמו ואחות שמעון מאמו היו אחיות מן האב ונפלו לפניהם מלוי ויהודה כגון ראובן ולוי בני יעקב מרחל היו ולה בת מנחשון וכן שמעון ויהודה בני יעקב מצלהה וגם לה היה בת מנחשון ונשא לוי בת בלהה מנחשון ויהודה נשא בת רחל מנחשון והן שתי אחיות ומתו לוי ויהודה ונפלו לפני ראובן ושמעון בת בלהה אשת לוי אחות שמעון מאמו ואסורה לו מתייבמת לראובן ובת רחל אשת יהודה אחות ראובן מאמו יופלו לפני לו] ומותרת לשמעון. וכן אחות אמו של ראובן ואחות אמו של שמעון היו אחיות מן האב כגון כלב שנשא שתי נשים שחלאה ונערה (דה"א ד) וילדו לו שתי בנות ומת ונשא יחלאל לאחר מיתתו את שתי נשיו וילדו לו שתי בנות ונשא יעקב את שתי בנות יחלאל זו לאחר מיתת אחותה וילדה לו בת חלאה מיחלאל את ראובן ובת נערה מיחלאל את שמעון ולוי בן יעקב מאשה אחרת נשא את בת כלב מחלאה שהיא אחות אמו של ראובן מן האם ויהודה נשא את בת כלב מנערה שהיא אחות אמו של שמעון מן האם ומתו לוי ויהודה אשת לוי אחות אם ראובן מותרת לשמעון שהיא בת כלב מחלאה ואם שמעון היתה בת יחלאל מנערה ואשת יהודה אחות אם שמעון מותרת לראובן. וכן אשת אחיו מאמו כגון יעקב שנשא בלהה ולה נפתלי מאיש אחר והוליד ממנה ראובן ולוי ועוד נשא זלפה ולה יששכר מאיש אחר וילדה ליעקב שמעון ויהודה ונשאו נפחלי ויששכר שתי אחיות ומתו ועמד לוי ונשא אשת יששכר בן זלפה שלא היה קרוב לו ויהודה נשא אשת נפתלי בן בלהה שהרי נכרית אצלו ותתו בלא בנים ונפלו לפני ראובן ושמעון אשת לוי אסורה לשמעון מפני יששכר בעלה שהיה אחיו מאמו ומותרת לראובן ואשת יהודה אסורה לראובן מפני נפתלי בעלה הראשון שהיה אחיו מאמו ומותרת לשמעון. וכן אחות אשתו [כגון] נפתלי שהיו לו שתי נשים עדה וללה וילדה לו עדה את דינה וללה ילדה את נעמה ומת ונישאו נשיו לאחר וילדו שתי בנות ונשאו ראובן ושמעון את הבנות האחרונות ראובן נשא את בת עדה ושמעון בת ללה ולוי ויהודה נשאו את שתי בנות נפתלי לוי דינה בת עדה ויהודה לעמה בת ללה ומתו בלא בנים ונפלו אחיות הללו לפני ראובן ושמעון ונמלאת אשת לוי אחות אשתו של ראובן מותרת לשמעון ואשת יהודה אחות אשתו של שמעון מותרת לראובן: אשת אחיו שלא היה בעולמו. לא משכחת לה אלא אליבא דר״ש דשרי בייבם ולבסוף נולד וסימניך מת נולד וייבם מת נולד וייבם. כגון ראובן ושמעון ולוי ויהודה בני יעקב ונשאו ראובן ושמעון שתי אחיות ומת ראובן בלא בנים ונולד יששכר ליעקב ומנאה ליבמתו זקוקה לייבום אסורה לו משום אחיו שלא היה בעולמו ויבמה לוי ומת שמעון אחרי כן ונולד זבולון ומנאה עליו באיסור ויבמה יהודה ומתו לוי ויהודה ונפלו אחיות הללו לפני יששכר וזבולון אשת לוי אסורה ליששכר מפני שבא ומנאה באיסור נפילח ראובן שהיה אחיו שלא היה בעולמו ומותרת לובולון שבא ומנאה בהיתר דכשנולד זבולון כבר נחייבמה זו ללוי ובייבם ולבסוף נולד שרי רבי שמעון ואשת יהודה אסורה לזבולון מפני שבא ומלאה באיסור נפילת נישואי שמעון אחיו שלא היה בעולם ומוחרת ליששכר שראה שמעון ויהודה. כלחו כגון בן ראובן ובן שמעון נשאו שתי אחיות ומחו ונשאו לוי ויהודה אחי ראובן ושמעון ומתו בלא בנים כלתו של זה מותרת לזה ושל זה מותרת לזה ונמלאו שתי אחיות מתייבמות: ורב יהודה מתרגם. להא דרב מחמותו ואילך אבל שש עריות דבבא דרישא לא תני בו אני קורא בהן ואף על גב דבכולהו משכחת לה: כיון דבחו. לא מיתוקמה אלא בבת אנוסה וכדפרשינן באונסין לא קא מיירי מתניתין ואיידי דלא תני בתו לא תני להו לכולהו עריות משום לד בתו: